

OTEVŘENÝ DOPIS

předsedovi vlády České republiky

RNDr. Petru Nečasovi

a

ministrowi práce a sociálních věcí

Dr. Ing. Jaromíru Drábkovi

Vážený pane premiére a vážený pane ministře,

chceme Vás i nejširší veřejnost prostřednictvím tohoto dopisu konfrontovat s problémem, který nám hodně vadí a ztrpčuje život. Jde o to, že **podle § 6 zákona č. 329/2011 Sb. lidé se zdravotním postižením, kterým jsou poskytovány pobytové sociální služby** podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, **ztratili od 1.1.2012 možnost žádat o příspěvek na mobilitu (tj. na dopravu)**. Což fakticky znamená, že lidem např. s těžkým tělesným postižením, je znemožněno svobodně cestovat a opouštět brány domovů, v nichž našli domov a nezbytnou sociální péči. A to je podle nás velká nehoráznost...

A teď kdo Vám tento otevřený dopis píše:

1. Já, **Jindřich Stania**, který jsem v současnosti obyvatelem Domova Betlém v Kloboukách u Brna (Domov Betlém je zařízením Střediska BETLÉM Diakonie Českobratrské církve evangelické) - a tudíž jsem i uživatelem pobytové sociální služby domov pro osoby se zdravotním postižením. Ještě vloni a v předchozích letech jsem pobíral příspěvek na individuální dopravu ve výši 6.000 Kč ročně a moc se mi hodil. Jezdával jsem na výlety, na zámky a do přírody, na přehradu plavat, za přáteli a jejich rodinami. Také jsem si z tohoto příspěvku platil jízdy za lékaři – specialisty do Brna (tam i zpět cca 70 km), jejichž pomoc občas potřebuji. Neměl jsem tedy problém tento příspěvek za rok vyčerpat a rozhodně jsem ho nijak nezneužíval. Autobusem nebo vlakem vzhledem ke svému postižení totiž cestovat nemohu (jsem na vozíku a nevážím tak málo)...

Příspěvek na péči ve výši 12.000 Kč odevzdávám v souladu se zákonem o soc. službách celý Domovu Betlém, a i když se vedení střediska snaží, aby nám aspoň z důchodu také něco zbylo, moc toho z pochopitelných důvodů není. Možná že si řeknete, proč mě nepodpoří rodiče: ale tatínek je po dvou infarktech a po práci na šachtě v Ostravě v invalidním důchodu, takže také nic nemá. Maminka je již také v důchodě. Nehledě na to, že se moc nestýkáme, protože mne v dětství odložili na radu lékařů do ústavu. I když kdo ví, jestli to opravdu chtěli, byla to těžká doba totality, kdy postižené děti i dospělí podle názoru komunistů patřili do ústavů a ne na veřejnost. V každém případě jsem teď už dospělý a od svých rodičů nemůžu nic očekávat.

Že se na mne vykašle i stát a sebere mi příspěvek, který je pro mě velmi důležitý, to jsem ale opravdu nečekal. Pane premiére a pane ministře, dovedete si vůbec představit, jaké je to blaho vyrazit s kamarádem v létě někam do přírody na ryby nebo na koupání (pobyt ve vodě je jediná chvíle, kdy nepocituji své postižení a blaženě mohu odpočívat a lebedit si)... ?

Zazněly i argumenty, že lidem z pobytových sociálních služeb zaplatí takové cesty jejich zařízení, a to z dotace, kterou od Ministerstva práce a sociálních věcí dostává. Ano, občas někam vyjedeme společně několika auty, ale to není totéž jako udělat si výlet sám a kdy se mi to hodí. Jinak ta dotace nepokryje ani polovinu osobních nákladů na mzdy pečovatелů a pečovatelek v Domově Betlém, což vím od svého kamaráda Petra Hejla, ředitele střediska BETLÉM.

Ano, byly i doby, kdy jsem žádný příspěvek nedostával a také jsem se nikam nedostal ani nepodíval. To bylo ještě, když jsem byl v ústavu sociální péče v Zašové na Valašsku nebo ještě předtím ve Šternberku u Olomouce. Pěkně zavřený za zdmi těchto ústavů, které se ani po pádu komunismu moc nezměnily. Byl jsem tam od svých deseti let až do pětatřiceti, kdy jsem byl v srpnu 2008 přijat jako nový obyvatel Domova Betlém v Kloboukách u Brna. Nešel jsem ale do neznáma, Betlém jsem několikrát před tím navštívil, poprvé v roce 1991. Bez nadsázky mohu říci, že vnímám svůj příchod na Betlém jako vysvobození. Konečně jsem mohl žít jako normální člověk. V rámci ergoterapie mohu dokonce pracovat a vytvářet různé výrobky a také obrazy, které se s úspěchem vydražily na naší betlémské dobročinné aukci.

A buh, už někdo zase chce, abych byl zavřený a neotravoval. A je vymalováno. To si mám začít tisknout sám peníze? Nebo jak tomu všemu mám rozumět? Očekávám Vaši veřejnou odpověď.

2. Já **MUDr. Magda Kalvodová**, která jsem od r. 2003 rovněž obyvatelkou Domova Betlém. Trpím roztroušenou sklerosou ve IV. stadiu a současnou poruchou srážlivosti krve, a proto musím pravidelně dojíždět do Brna za specialisty z Nemocnice u sv. Anny. Kromě toho jsem ráda jezdila do divadla, na výlety a také domů za rodiči. Nyní vůbec nevím, jak to vše dál bude ... ?

3. Já **Vlasta Kundrátová** jsem od r. 2008 rovněž obyvatelkou Domova Betlém a s výše popsanou situací člověka na vozíku se mohu 100 % zotožnit. Jindra to napsal dobře, není co dodat.

4. Já **Magda Nováková**, která jsem od podzimu 2009 rovněž obyvatelkou Domova Betlém. Ještě než jsem přišla na Betlém - který znám už léta a kam jsem občas jezdila na hostovské pobyty - starali se o mne mí rodiče a dostala jsem příspěvek na auto a pravidelně jsem také dostávala 6 tis. Kč příspěvku na benzín. Těžko totiž mohu cestovat jinak než autem, a také já jezdím pořád po nějakých doktorech, a mám i přátele, které ráda navštěvuji. I když jsem byla přijata na Betlém, můj tatínek, když se zotavil po léčení rakoviny, zajišťoval tímto našim autem jednak mé návštěvy u lékařů, jednak časté cesty domů za rodiči nebo za přáteli. V lednu mu však na úřadech sdělili, že už na žádný příspěvek na benzín či na mobilitu nemám nárok, protože jsem v Domově Betlém. Můj tatínek je velmi chytrý a vzdělaný člověk, bývalý evangelický farář, ale tohle mu stejně jako mě vůbec „nešlo na rozum“... A že mí nemocní rodiče, kteří mají co dělat, aby vystačili s důchodem, nebudou mít na toto moje cestování peníze, je evidentní. A že na něj nebudu mít ani já, je jasné taky. Tož jak, pane premiére a pane ministře?

5. Já **Petr Hejl**, ředitel Diakonie ČCE - střediska BETLÉM v Kloboukách u Brna, který jsem svou „kariéru“ začal jako pečovatel v Domově Betlém od 1.1.1990. Od roku 1996 jsem pak ředitelem celého střediska BETLÉM a podle mne je tohle nejhorší doba, kterou jsem jako ředitel vůbec zažil. Dopad tzv. sociální reformy na těžce tělesně postižené obyvatele našeho Domova Betlém mi přijde neskutečný. Nejsem levicový volič, ale postup vůči našim obyvatelům mi ani z hlediska velmi konzervativní pravicové politiky nepřijde jako ospravedlnitelný. Tohle by neudělala ani Margret Thatcherová v době své největší síly – takový postup totiž není projev „rozpočtové odpovědnosti“, ale projev zásadní společenské neodpovědnosti vůči těm nejslabším z nás. Vůči těm, kteří nejen že nemohou pracovat, ale sami se vlastními silami ani nemohou hýbat, tj. jsou pro své zdravotně postižení plně imobilní. Howgh, domluvil jsem, pánové velcí náčelníci. Prosím, přijměte dýmku míru a před členy našeho kmene obhajte svá rozhodnutí a přijaté zákony.

V Kloboukách u Brna, 20.1.2012

JINDRA ST.

VLASTA KUNDRÁTOVÁ

MUDr. Magda Kalvodová Magda Nováková

Petr Hejl

Naše adresa: Domov Betlém, Císařova 27, 691 72 Klobouky u Brna.

Webové stránky Diakonie ČCE - středisko BETLÉM: www.betlem.org